

(FOTO)

Tota una tradició,... el calderer Joaquín.

(Foto cedida pels germans Sirvent Oliva)

PASTORADA

BENAVARRI, 2004

Pròleg

Con la nostra Pastorada
aquell entranyable amic
este an volem recordar,
col·laborador de la nostra festa,
José Llena Tolsá,
José de casa Fidela.

Va emprendre el llarg camí
i des d'allí, des del cel,
assomat a una ventaneta,
molt atent mos escultarà
somriuint i emocionat.

Tots des d'ací te demanam
que li digas a Sant Medardo
que mos cuide con amor
i que no mos deixi de costat,
que natures ja mirarem
de merèixer-ho i de ser cada dia
una miqueta millors.

Introducció

a) Recordem algunes de les característiques del català parlat a la Ribagorça i en aquest cas concret a Benavarri:

- ♦ Palatalització dels grups “pl”, “bl”, “cl”, “fl” i “rl” que es pronuncien “pll”, “bll”, “cll”, “fll” i “rll”.
- ♦ La “r” final dels infinitius és muda, fins i tot quan van seguits de pronoms febles. fer-li “fe-li”.
- ♦ Les grafies i dígrafs “j”, “g”, “tj”, “tg”, “x”, “tx” i “ig” els pronunciem com la lletra “ch” castellana.
- ♦ En algunes posicions la “j” es pronuncia com en castellà, d'atres com una “y” (jo, ja, yo, ya).

- ◆ No diferenciació de la “s” sonora. Totes les grafies i dígrafs següents: “s”, “ss”, “ç”, “c” i “z” sonen com la “s” castellana.
- ◆ Els plurals femenins els fem en “-as”.

b) També com en altres edicions fem notar:

- ◆ Que el dígraf “ny” representa el so de la “ñ” castellana.
- ◆ La presència de lletres finals mudes. Pronunciarem:

p:	camp	“cam”
t:	sant	“san”
r:	color	“coló”

c) Tipus estròfics d’aquesta Pastorada:

- ◆ Versos 1-19: tercets encadenats.
- ◆ Versos 20-79: romanç amb assonància en “-í -a”.
- ◆ Versos 80-229: romanç amb assonància en “-à”.
- ◆ Versos 230-273: quartetes de rima encadenada.
- ◆ Versos 274-341: romanç amb assonància en “-à”.
- ◆ Versos 342-365: quartetes de rima encadenada.
- ◆ Versos 366-437: quartetes de rima creuada.
- ◆ Versos 438-465: romanç amb assonància en “-è -a”.
- ◆ Versos 466-520: quintets.
- ◆ Versos 521-616: romanç amb assonància en “-à”.
- ◆ Versos 617-646: quintets.
- ◆ Versos 647-656: dècima.

Pastorada recitada el 8 de juny de 2004

(Apareix l’AMO.)

AMO: Continuarem la festa en este dia,
la professó i la missa ja passadas,
con bromas i verdats, en harmonia.
Perquè no é cosa pròpia en pastoradas
fer que la concurrència passe pena 5
per feitas de mal gust o mal contadas.
Que mos aiude el Sant en la faena,

que vates aprecieu els nostres xistes
(alguns seran de cal, atres d’arena),
que el nou Ajuntament no se despiste, 10
ni mos talle las alas sin maneras
(censurar pastoradas é molt triste),
que no mos falte l’aire en la carrera
de recitar estes versos que ara vinen,
que no digam cavall per dir somera; 15

tot açò deseam. Después que opinen
els que haigan escoltat la Pastorada;
i els altres que se callen, que no tinen
cap crèdit sobre cosa no escoltada.

(Pausa.)

Canviant de tema, què passa? 20
Medardo encara no arriba.
I això que ha quedat ben clar
que, pa posar-mos al dia,
mos evam de reunir
ací después de la missa. 25
Mira-te'l, per astí vine.

(Entra el PASTOR.)
Què? Tragueant ratafia?

PASTOR: No me trate de borratxo.
Sí que vinc de La Cantina;
però no estava beuent, 30
sinó parlant una mica
con la gent que allí nyaveva.
I a que no sap lo que divan?

AMO: Parla tu, que ho has sentit.

PASTOR: Que ara pa sabre notícias, 35
ja no cal anar a la plaça,
ni pels bars, ni per la fira;
perquè a Benavarri nya
més de cinc-cents periodistas
que fan eixir cada mes 40
unas sis o set revistas.

AMO: Me pareix que ja t'entenc,
però no digas mentiras.

Jo sé que des de fa un an
"ARO" i "CHARrem" se publican 45
i las sis o set que dius
només tu las imaginas.

PASTOR: Pues jo sé que de diaris
é un poc més llarga la llista.
M'han contat que nya periòdics 50
pa aplenar-ne una panistra:
"El Heraldo de Siscar",
"La Razón del Soldevila",
"El Marca de las Mencions",
i "El País del Mas de Gias". 55
"ARO" i "CHARrem" només són
periòdics de pacotilla
que, si sirven, serviran
pa quan freguem la cocina.

AMO: No te'n faigas tant la burla 60
dels periòdics d'esta vila:

(Pausa xica.)
"ARO" i "CHARrem" han portat
variedat informativa.
I a més te diré una cosa:
han intentat donar vida 65
al català d'este lloc,
cosa que algunos critican.
Això s'ha de criticar?
Pensa, Medardo, una mica.
O no veus que menos gent 70
el parla de dia en dia?
Què farem d'ací a pocs ans?,
Pastorada traducida?

PASTOR: No se fique tan tremendo,
a mala fe jo no ho diva,
i passem a las històrias,
que nya de ben divertidas. 75

AMO: Nya gent que mai no en fa cap,
o no volen que se digan.
(Pausa.)

PASTOR: A la qui sempre li passa
algun cas pa comentar
é a Fina, la d'Hilàrio,
la de casa Palomar.
I com que sé d'una feita
que a Fina va atabalar,
jo, que no callo ni a missa,
la hi contaré de bon grat. 85

AMO: No creuré res que tu xarres,
que n'es molt, d'exagerat.
Segur que contas de Fina
una història sin verdat. 90

PASTOR: Vostè no diga tontadas,
que de jo se'n pot fiar.
O se pensa que sic Trillo
quan parlava de l'Iraq?
(Pausa xica.) 95

Esculte lo que li diva:
un maití va anar a comprar
Fina, la filla d'Hilàrio,
loteria a l'Hostal Mars.
Antònio va recibir-la
con molta amabilitat. 100

“Dame un décimo que sepas
que me tenga que tocar”,
li diva Fina a Antònio;
i encara no eva acabat
quan va sentir una veu
que no sonava molt clar.
“Fina, guapa! Fina, guapa!”,
li va parèixer escultar. 105

AMO: Ben segur que va ser Antònio
qui la frase va soltar. 110

PASTOR: Antònio no va ser molla,
que Fina ho va preguntar:
“Antonio, ¿qué es lo que has dicho?”
¿me quieres piropear?” 115

“Ni jo he dit res, ni ninguno,
no veus que estam sols al bar?”
Però al cap d'un momentet
Fina torna a escultar:
“Fina, guapa! Fina, guapa!”.
La roior li va puïar
a la cara mentras diva:
“Rediós, ¿quién me llamará?”
Per si lo hi divan de fora,
al carrer va eixir a mirar. 125

Només hi estava la filla,
Mª José, allí esperant.
“¿Tú has visto si un majadero
aquí gritaba al pasar?”
“¡Ay mamá!, ¿qué cosas tienes!
¿qué habrás tomado en el bar?” 130

Al final tot se va sabre.
Una broma evan tramat

entre Antònio i Salamero:
 José Mari amagat 135
 entre caixas de cervesa
 feva el paper de galan
 dint la frase “Fina, guapa!”
 que a Fina tant va espantar.

(Pausa.)

AMO: Jo penso que Salamero 140
 é un espinguet dels més grans;
 en part perquè li fa gràcia,
 però tamé en bona part
 per eixir a la Pastorada
 i, si pot ser, en més d’un cas. 145

PASTOR: Què vol dir?

AMO: Ara t’ho conto.

PASTOR: Nya més cosas que contar?

AMO: Parlar d’este Jose Mari
 é començar i no acabar. 150
 O te creus que Salamero
 se queda un dia parat?

(Pausa xica.)

A la vespra de la Fira
 Badia montava el bar.

PASTOR: El Marxant? José Badia?

AMO: Eixe mateix. Vos callar? 155
 José Vicente allí estava,
 i l’aidava en el treball.

PASTOR: El seu fill José Vicente?

AMO: Ja ho sas prou. Calla, pesat!

PASTOR: Pues vostè acaba de dir 160
 que me voleva contar
 un cas sobre Salamero.

AMO: I, si puc continuar,
 José Mari Salamero 165
 ara mateix eixirà.

(Pausa xica.)

Badia i José Vicente
 estavan molt afanats
 col·locant els mostradors
 suda que te sudaràs. 170
 Com qui està fent una vuelta,
 Salamero va arribar.
 “No cal fer tanta faena,
 que demà ha de nyabre aiguats.
 Ho ha dit la tele esta tardi
 i la gent no vindrà pas”, 175
 va comentar José Mari.
 Vicente va arrufar el nas,
 Badia va sacar el mòbil.

PASTOR: Voleva telefonar?
 A qui?

AMO: A La Catarata, 180
 pa demanar la mitat
 del pedido de begudas.
 Però vos estar callat?

PASTOR: És que me pica la gola.

AMO: Lego beurem, descarat! 185
(Pausa xica.)
 Te contava que Badia
 molt poc beure va encarregar;
 no fos cas que si ploqués
 tot l'hagués de retornar.
 Salamero que s'ho pensa, 190
 com qui no ha trencat ni un plat,
 i diu com si fes memòria:
 "Sas què empeço a recordar?,
 que els aiguats que antes te diva
 arriban despús-demà." 195
 Badia escolta i s'espanta:
 "No m'ho digues! Ja he trucat
 demanant menos begudes!".
 I l'home torna a gritar
 pa que canvien el pedido. 200
 Salamero va pensant
 i al final diu ben segur:
 "Han dit que demà plourà,
 ara sí que me n'acordo". 205
 Badia torna a gritar,
 però allà a La Catarata
 ja n'estavan bastant farts.
 Li van dir, de mala baba,
 que se n'anés al riu Guart
 i que aplenés una cuba 210
 de l'aigua d'aquell barranc;
 perquè, com ja no s'hi feva
 la planta de compostar,
 toda l'aigua arroplegada

la podria servir al bar. 215

PASTOR: I Salamero què diva?

AMO: Riuiva i diva al Marxant:
 "Lo de la cuba demostra
 que jo no m'he equivocat:
 o de la cuba o del cel 220
 aigua tindràs pa demà".
(Pausa.)

PASTOR: Nya molts que com Salamero
 lo que siga fan girar
 de manera que quan parlan
 tingan ragó al final. 225

AMO: Per què ho dius?

PASTOR: Jo ja m'entenc.

AMO: Què vos dir?

PASTOR: Ja puc parlar?
 Me pensava que a vostè
 li agradava més callat.
(L'AMO fa remango al PASTOR.)
 Prenga una mica de til·la. 230
(Pausa xica.)
 Ara farà lego un an,
 a la Casa de la Vila,
 nyeva un embolic ben gran.
 Tres personas, a l'entrada,
 estavan de discussió 235
 per veri en una jugada

qui teniva la ragó.
 “Jo en tinc tres”, diva el més pinxo.
 “Jo tres més”, el del costat.
 “Con els tres meus, tot m’ho minjo”,
 diva el més espavilat. 240

AMO: Estavan jugant als xinos?

PASTOR: Als xinos municipals!
 Eixes gatets o mixinos
 parlavan de concejals! 245
(Pausa xica.)

AMO: I qui van ser eixes fotrabas?

PASTOR: El gran é administrador,
 l’atre diu que tine crabas
 i el més xic é professor.

AMO: Ja sé qui evan eixes tres:
 Sancho, Cossials i Baró! 250

PASTOR: I negociavan a pes
 la nova corporació.
(Pausa.)

AMO: Lo de fotrabas retiro,
 que els tres són autoridats;
 però ja que els tinc a tiro
 lis diré quatre verdats. 255
(Pausa xica.)

La llésia del cementeri
 pareix almacén de gra
 tal com ara l’hem de veri 260

sin portas i sin pintar.

PASTOR: I tamé li cal pintura,
 a l’escuela d’estre lloc;
 las parets de la cultura
 no han de parèixer un tarroc. 265

AMO: I si tancan a migdia
 la porta els veterinaris,
 hem de minjar-mos la guia
 per culpa d’eixes horaris?

PASTOR: Pa horaris, els de correus. 270
 L’oficina?, mig tancada;
 empleats?, que pocs en veus;
 i la gent?, desenganyada.
(Pausa xica.)

AMO: Saca la bóta, que veig
 que entre las autoridats
 nya més d’uno que està roig
 de gelat o acalorat. 275

PASTOR: O potser de la vergonya
 d’encara no estar arreglats
 cap dels problemas del lloc
 que acabam de comentar. 280

AMO: Te dic que saques el vi!
 Deixa d’estroliquear,
 perquè entre bromas i bromas
 sempre acabas per faltar. 285
(El PASTOR treu una bóta de vi i fa el gest de començar a beure.)
 Que no som de Déu els atres?

Beuràs sol sin convidar?
(El PASTOR, sense beure, ofereix la bóta a l'AMO.)

PASTOR: Tinga, tinga! No me grite!
 Bega vi hasta rebentar!

AMO: Que n'es de bèstia, Medardo! 290
 No veus que cal convoiar,
 antes de beure tu i jo,
 las presents autoridats.

PASTOR: É verdat. Que en sic de fato!
 Sinyor Alcalde, concejals... 295

AMO: Cal que digas "regidors".

PASTOR: Jo ja sé com cal parlar.
 Jo dic amoto i arràdio
 i no me faran canviar.
 Diva que invito a l'Alcalde, 300
 i als... regidors *(Gest d'aprovació de l'AMO.)*
 [...concejals, *(L'AMO fa remango.)*
 a que proven este vi;
 de millor no n'han provat.

AMO: A tots convidam a beure:
 representants provincials, 305
 autoridats autonòmicas
 i públic en general.
 I aprofitam este brindis
 pa recordar el nostre Sant,
 que per fe o per tradició 310
 protecció mos donarà.
 Tant si som molt religiosos,

com si som de poc resar,
 con la gent de Benavarri
 Sant Medardo sempre està. 315

PASTOR: A la gent del municipi
 tamé volem recordar:
 els d'Estanya i Calladrons,
 els del Mas Blanc i Siscar,
 els d'Aler, Purroi i Antença, 320
 els de Castelló i Pilçà.
 Si estes llocs se mos despoblan,
 Benavarri no viurà.
*(Els dos baixen de l'escenari, van cap a les autoritats i les conviden
 a beure. Després beuen l'AMO i el PASTOR.)*

COSIALLS: É verdat que no é dolent
 el vi que mos heu portat. 325

AMO: He escultat bé? O soneo?
 He sentit parlar a Cosialls?

COSIALLS: M'has sentit perfectament.
 I tos vull felicitar
 pel vi i per la Pastorada 330
 que mos estau recitant.

SANCHO: Però entre tot lo que heu dit
 nya cosas que hem apanyat.

BARÓ: No els entretingas, Alfredo,
 que açò s'està retrassant. 335
*(El PASTOR i l'AMO pugen sorpresos a l'escenari i continua la
 Pastorada.)*

PASTOR: A veri si ara se fica
de moda entre autoridats
intervindre en pastoradas;
que, si això arriba a passar,
canviam del tot els oficis
i me fico a governar. 340

(L'AMO s'adreça al públic.)

AMO: “Apostilla este felón
que jamás tales señores
truequen su gran profesión
por apriscos de pastores. 345
Dizque, si no, trocará
otrosí su buen mester
y batelero orzará
por piélagos del poder.”

(Pausa xica.)

PASTOR: Mos parla o mos abatana? 350

AMO: Tradusco la teua arenga
a la llengua castellana
pa que tot el món l'entenga.

PASTOR: Tot el món? Jo no entenc res!

AMO: Pues cualquiera te dirà
que el castellà s'entén més
que el parlar ribagorçà. 355

PASTOR: Ja li enganxo la ironia,
però val més que callem.
Parlam d'això en este dia
i al surtidor acabarem. 360

AMO: Tornem a la nostra història
de casos i de casets.
No dóna fama ni glòria,
però tampoc compromet. 365

(Pausa.)

PASTOR: Pues la fama últimament
s'apollera al Bar Delgado.

AMO: Ismael per fer un “cortado”
s'ha feït famós de repent?

PASTOR: A Ismael, deïxe'l estar; 370
me referiva al seu fill,
que a vegadas com un trill
roda i roda sin parar.

I, de tant rodar sin tregua
anant de xoldra a la nit,
nya vegadas que sin llit
s'ha trobat a casa seua. 375

AMO: No pot ser que al seu hostel
no trobés agon dormir,
que el seu pare me va dir
que de llits nyai un puial. 380

(L'AMO fa com si se n'anés.)

PASTOR: Esculte ací al meu costat.
(Pausa xica.)

El fill, que Ismael se diu,
arriba una nit d'estiu
i ho troba tot ocupat. 385
De llits buïdos no se'n veu;

però la seua germana, que, me pareix, se diu Ana, ja lleva un rato de peu.		Ismael, pobre xicot, que jaueva en aquell niu.	420
I li diu a cau d'orella:	390	AMO: I, después d'esta experiència, no va nyabre malas caras? Que quan passen cosas raras n'ix alguna conseqüència.	425
“En mi cama estarás guay; ve con tiento, porque hay en la cama o cerca de ella...”		PASTOR: Jo no he seguit tots els fils de la història de l'hostal; però no crec que al final calgués avisar els civils.	
Ismael se despaciència per anar-se'n a dormir.	395	AMO: És que no sas, Medardet, que acuden sin avisar?	430
Més pensava en el coixí que en escoltar l'advertència.		PASTOR: Ja ho sé prou. Què vol contar?	
Deixa allí a la germaneta i a l'habitació va entrar.		AMO: Espera-te un momentet. Diuen que Julia al carrer con civils va ensopegar sin tindre-los que buscar.	435
Només podre-se gitar, el suenyo lego l'apreta.	400	PASTOR: Julia de Torres deu ser. <i>(Pausa.)</i>	
Al jaíl fa caramulls con llinçols ensobinats, quan li pareix que tres gats li esgarranyan cara i ulls.	405	AMO: Julia va anar des de Torres cap a Graus per carretera pa portar-li dos navallas, grans com potser no en veigas, a Gregorio el ferretero, un esmolet de primera. Estava al carrer Barranco, xino-xano per l'acera,	440
Después li arriban sarpadas, un poc més tardi, pessics, i uns abrazos no d'amics i unas carícias cuidadas.			445
Encén la llum Ismael i veu, cosa inesperada, que el gat de la pessigada eva el seu cunyat Miguel.	410		
<i>(Pausa xica.)</i>			
Miguel, que pensava que Ana encara dormiva al llit, voleva acabar la nit con la seua perdigana; però en lloc de la perdiu va trobar-se un perdigot:	415		

quan del bolso va sacar
las navallas jamoneras.
Dos civils que la van veri,
pa comprobar lo que feva,
a Julia van acercar-se 450
ajustant la cartutxera.
Van dir-li: “¿Qué pasa aquí?”,
mostrant molt bonas maneras.
I ella lis va contestar
sin voldre fer cap embèfia: 455
“Hoy m’he feito la intención,
con estas dos tajaderas,
de fer a Gregorio un forau
en medio de la tripera”.

PASTOR: I els civils no van pensar 460
que tot eva broma i festa?

AMO: No guaire. Només te dic
que allà al quarto de banderas
per poc no tancan a Julia
per si acàs eva sincera. 465

(Pausa.)

PASTOR: Els que cerca van estar
de que els volguessen tancar
van ser Óscar i Angelet.

AMO: Pa que els puga situar,
completa-me el seu carnet. 470

PASTOR: Pues Óscar de Viacamp
i Angelet de Ventureta.

AMO: Quina bona parelleta!

PASTOR: Són com la gana i la fam:
si uno estira, l’atre apreta. 475
Però de res lis va valdre
quan els van citar als juzgats.
Se van posar ben mudats
i a Barbastro lis va caldre
estar-se un rato callats. 480

Callavan pa podre entendre
els papers que el juez portava:
pareix que se’ls acusava
d’haver dit cosas pa ofendre
a un sinyor que els denunciava. 485

A Capella eva nyagut,
al·legava l’afectat,
un partit entretingut
que, practicant el joc brut,
Benavarrí eva empatat. 490

Segun diva l’atestat,
se veu que eixe bon sinyor
va protestar el resultat
i se va trobar insultat
de la manera pior. 495

AMO: Qui van ser els insultadors?

PASTOR: No lo hi he dit fa un ratet?
Evan Óscar i Angelet,
que estavan d’espectadors.

AMO: I quin eva l’insultet? 500

PASTOR: Lo mateix va preguntar

el juez, perquè als seus papers
no ninguno ho va apuntar,
i els xicots van contestar
com uns pastors de corders. 505

“Señor juez, esto me apura,
no es lo que usted imagina;
dijimos *Ma, ma, xirrina!*
y también *Ves, ves, atura!*”,
diva Angelet con veu fina. 510

I Óscar contesta que no,
que li evan dit *Ali, ali!*
i tamé *Gosseta, so!*
Al juez, sentint tot açò,
molt de riure va enganxar-li. 515

AMO: Quina va ser la condena?

PASTOR: Quina voleva que fos?
No lis van ficar cap pena:
no se tanca con cadena
a uns xicots per gritar al gos. 520

(Pausa.)

AMO: Passa la bóta, Medardo,
que después de tant parlar
si no repassam la gola,
se mos estricallarà.
*(El PASTOR passa la bóta a l'AMO. L'AMO beu. Después beu el
PASTOR. Mentre el PASTOR beu, l'AMO continua parlant.)*
No begas con tanta engrúcia, 525
que encara t'escanaràs.

PASTOR: Que n'é de bo este vinet
quan uno està assetegat!

AMO: No pots dir-me en confiança
per agon l'has barruntat? 530

PASTOR: Ja me pareixeva raro
que no ho hagués preguntat.
José Ferrer fa este vi
i tine uns ceps tant cuidats
que a la finqueta li diuen
Falcon Crest del Romeral. 535

AMO: Ja que me nombras la finca,
segur que sas el debat
que esta última primavera
va nyabre a n'eixa entidat. 540

(Pausa xica.)

Se veu que Paco Climent
a Huesca va anar a provar
un tractor nou que compravan
gran com un Sant Palamdram.
Con Paco Climent al tractor 545
José Ferrer va puiar;
i además el venedor,
pa que anessen ben guiats.
Paco Climent conduciva
per una faixa tan gran 550
que veva de Saragossa
els seus carrers i el Pilar.
“Acostumat com estic
a poc puesto pa llaurar
i als torrumpers del meu lloc,
açò é fácil, cagonlà!” 555

PASTOR: Conte-ho bé. Tot se va tòrcer

quan l'espona va arribar:
Paco per poc no s'esguinça
de tant frenar i embragar. 560
Se va veri tan perdut
que diva als dos del costat:
"Brinquem, botem d'este traste,
que si no, mos matarà".
Al venedor i a José 565
la cosa just lis va anar
pa podre apretar un botó
que el tractor deixa clavat.
Paco Climent no sabia
que un tractor modernitzat 570
funciona con devedé
i ordinadors controlats.

AMO: Después s'ha pogut aprendre
de memòria el manual.
"Ara sí que estic al món", 575
diu per astí el bon sagal.

(Pausa.)

PASTOR: I si el tractor no pot moure
a Llagüerri pot gritar,
que pa sacar-mos d'apuros
tot ho tine preparat. 580

AMO: Més val que al pobre Juan Carlos,
quan la grua vol sacar,
no li passe com el dia
que por fin se va casar.
Que encara que muchas bodas 585
hem tingut al llarg de l'an,
la de Juan Carlos Llagüerri

dóna molt pa comentar.
Benavarri sense llum
eixe dia va quedar 590
perquè va caure més aigua
que al Diluvio Universal.
A la iaia de Llagüerri
li van secar el pentinat
a la llum d'una llanterna 595
fent aire con un ventall.
Cinturon, traje i sabatas
Juan Carlos se va posar
a las foscas i a palpentas,
però s'hi va trobar estrany. 600
"O esta roba s'ha encongít,
o esta nit m'hai engordat,
o m'habran feit un complot
pa no podre-me casar."
Com que el conjunt del seu pare 605
se pareixeva bastant,
Juan Carlos va confundir-se
entre tanta obscuritat.
Calçat con dos peus esquerros
Juan Carlos va anar a l'altar 610
i, aguantant-se el mal de dits,
dos peus drets portava Juan.
Però, per suerte, estas cosas
s'arreglan sempre al final
i se va oficiar la boda 615
del fill de Maria Pilar.

(Pausa.)

PASTOR: Cosas en passa un montó!

AMO: Qui no en fa no en pot contar.

PASTOR: La gent que va anar a sopar
pa Cap d'An al Pavelló 620
lo hi podria ben jurar.

AMO: Que va nyabre algun problema?

PASTOR: És que no coneix el tema?
El raïm uns quants minjavan
mentras els atres brindavan 625
o s'afartavan de crema.

AMO: El raïm sempre se pren
con las dotze campanadas.

PASTOR: Això sirà si la gent
las esculta ben tocadas 630
quan arriba el bon moment.

AMO: No va ser així?

PASTOR: No, sinyor.
Cap campana va sonar
eixa nit al Pavelló
i el raïm se'l van minjar 635
com si mingessen meló.

(Pausa.)

AMO: Esta història del sopar

m'ha fait vindre un poc de fam.
Medardet, què has d'opinar
si te dic que mo n'anam? 640

PASTOR: Millor idea no nyabrà.

AMO: Vull que la gent no s'ofenga
per tot açò que s'ha dit.

PASTOR: I si alguno està ferit,
que a natres no mos emprenga, 645
que enrista als que ho han escrit.

(Pausa xica.)

ELS DOS: Si a vells volem arribar,
no hem de saltar-mos cap enta;
deixarem, per tant, la cuenta,
que ja é hora de dinar. 650
No nya res més que explicar,
i res més no sentireu.

Aplaudiu-mos si voleu,
que acaba la Pastorada;
i, si l'heu trobat pesada, 655
faigau soroll i xiuleu.

(L'AMO i el PASTOR saluden amb els barrets a les mans.)

FI

Escrita per l'equip de redacció de la Pastorada. **Recitada per** Manuel Chesa (AMO) i Vicente Prior (PASTOR) amb la col·laboració de Juan José Baró, Antonio Cosialls i Alfredo Sancho. **Editada per** l'Ajuntament de Benavarri. **Donada a** l'Assemblea Local de Benavarri de la Creu Roja.

